

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1
1.Bf.200/2015/15.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év június hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 6.B.143/2014/26. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az előzetes letartóztatás befejező napja 2015. év január hó 21. napja.

A másodfokú eljárás során felmerült 13.480,- (tizenháromezer-négyszáznyolcvan) forint büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék 2015. év január hó 21. napján meghozott 6.B.143/2014/26. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rendbeli testi sértés büntetében /Btk. 164. §. (1), (3) bekezdés/ és garázdaság büntetében /Btk. 339. § (1), (2) bekezdés d./ pont/ állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 4 évi - börtönben letöltendő - szabadságvesztésre, és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlottat az ellene testi sértés büntetékének kísérlete /Btk. 164. § (8) bekezdés/ miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, elkobzásról, lefoglalásról és a büntügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, a részfelmentő- és a részbeni megszüntető rendelkezések miatt, a bűnösség megállapítása érdekében, továbbá a terhére megállapított bűncselekmények részbeni téves minősítése miatt a váddal egyező minősítés megállapítása végett, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamának lényeges súlyosításáért, még vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.733/2014/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a részfelmentést támadó részében visszavonta, még egyebekben helytálló indokai alapján fenntartotta. Ezzel szemben a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A nyilvános ülésen az ügyészség képviselője fellebbezését az írásbeli átiratában foglaltakkal egyezően fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárása során a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a hatályon kívül helyező végzésben előírt eljárási cselekményeket elvégezte, indokolási kötelezettségének a szükséges minimális mértékben eleget tett. Ugyanakkor a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállása részben megalapozatlan, mert hiányos.

A 3. tényállási pont /az ítélet 6. oldal (2) bekezdése/ kiegészítendő az igazságügyi orvosszakértőnek az eljárás nyomozati szakában adott írásbeli szakvéleményében a 1. sz. sértett sérüléséről tett azon megállapítással, hogy az érintett testtájékon alkalmazott közepes, vagy azt meghaladó erőbehatás alkalmas 8 napon túl gyógyuló sérülés /pl. arccsonttörés/ létrehozására. /nyomirat 91. oldal vélemény 5. pontja/. Az így kiegészített tényállás már megalapozott, és okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, cselekményét azonban tévesen minősítette, amikor a 3. tényállási pontban írt cselekménysor alapján 2. sz. sértett esetében az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete helyett súlyos testi sértés büntettének, még 1. sz. sértett vonatkozásában súlyos testi sértés büntettének kísérlete helyett könnyű testi sértés vétségének minősítette a sérelmükre elkövetett vádlotti magatartást, majd ennek folyományaként a magánindítvány hiánya miatt az eljárást vele szemben megszüntette.

E körben az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú ügyész fellebbezésében kifejtett azon érvei - mely szerint mindkét sértett sérelmére elkövetett cselekmény esetében az ököllel való ütés ereje a támadott testtájékok és a tényleges sérülések mibenléte alapján súlyosabb sérülés lehetősége is fennállott - helyesek, azt annyival egészítette ki, hogy a vádlott az elkövetéskor ittas állapotban volt és ezért az elkövetői tudattartalomra alapvetően a tárgyi oldal ismérveiből lehet megalapozott következtetést levonni.

Mindezekre figyelemmel fennállt a reális esélye annak, hogy élettársának akár életveszélyes koponyasérülést, illetve súlyos arccsonttörést is okozhat és e súlyos eredmények lehetőségébe belenyugodva cselekedett. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy a vádlott nem járatlan a testi sértés okozása lehetséges következményeinek felismerésében, hiszen korábban mind élet-, mind testi épség elleni bűncselekmények elkövetése miatt már jogerősen el volt ítéelve. Mindezekre figyelemmel az ügyészi álláspont szerint vádlottal szemben a nyomatékos súlyosító körülményekre figyelemmel súlyosabb büntetés kiszabása indokolt.

A védő a nyilvános ülésen elsődlegesen vádlott felmentését kérte valamennyi bűncselekmény alól. Álláspontja szerint csak közvetett bizonyítékok alapján ítélték el a vádlott, úgy, hogy élettársa vallomása szerint is más törte el a kezét, míg az 1. sz. sértett sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az esetkor mindenki annyira ittas volt, hogy nem volt képes beszámolni arról, hogy mi történt. Másodlagosan a vádlott bűnösségének megállapítása esetén a kiszabott büntetésének enyhítését indítványozta. A tanúmeghallgatásokkal kapcsolatos indítványt pedig a továbbiakban is fenntartotta.

Vádlott az utolsó szó jogán felmentését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a 2. sz. sértett ismételt meghallgatására irányuló védelmi indítványt azért utasította el, mert az elsőfokú eljárásban a sértett élt mentességi jogával és az ítéltábla álláspontja szerint e vallomás nélkül is aggálytalanul megállapítható volt a tényállásban rögzített eseménysor.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán eljárva bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során figyelemmel volt a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakra.

Az 1. tényállási pont esetében az ügyészi fellebbezés visszavonása miatt az akkor történeteket már nem lehetett vizsgálni. A 2. és 3. tényállási pont esetében az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat megvizsgálta és értékelte és mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg. Bár 2. sz. sértett élt mentességi jogával, így az események lefolyását az elsőfokú bíróság csak közvetett tanúvallomások alapján tudta megállapítani, azonban ezek a vallomások és az orvosszakértői véleményben foglaltak alapján helyesen vont le az elsőfokú bíróság a következtetését arra vonatkozóan, hogy a 2. sz. sértett kézsérülését a vádlott idézte elő. Az 1. sz. sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában pedig maga a vádlott is elismerte a bántalmazást, melyet a sértett és a társaságában lévő további személyek vallomásai alapján helyesen rögzített az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság bár minimális terjedelemben, de eleget tett indokolási kötelezettségének és erre tekintettel az elsőfokú ítélet a felülbírálatra alkalmas volt.

A megállapított tényállás döntően mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, néhány részletében azonban azt a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján az alábbiakkal helyesbítette és egészítette ki:

- az ítéleti tényállás személyi részét azzal egészíti ki, hogy a vádlottnak még egy gyermeke született, így további egy kiskorú gyermek eltartásáról is kell gondoskodnia.
- az ítélet történeti tényállás 4. oldal 2. pont (1) bekezdését azzal egészíti ki, hogy a sértettnak az ütéstől az orsócsont alsó harmadának, ferde - közvetlen környezetében szilánkos - törése keletkezett, melynek gyógytartama 8 napon túli. (szakértői vélemény nyom.iratok1.kötet88-89.oldal).

Az ily módon kiegészített és pontosított tényállás már minden vonatkozásában megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és bűncselekményeit az anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelően minősítette.

Az ügyészi fellebbezést a bíróság nem tartotta megalapozottnak, az ügyész az orvosszakértői véleményben foglaltakra hivatkozott, amikor a vádlott terhére megállapíthatónak tartotta az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletét. Az ügyészség által a tényállás kiegészítésének körében indítványozottak azonban az ítélet indokolásának körébe tartozó megállapításokat tartalmazznak. Az orvosszakértő véleményben foglaltak pusztán annak megállapítására szorítkoztak, hogy az ilyen jellegű erőbehatással véghezvitt bántalmazások általában milyen sérülések előidézésére alkalmasak, a szakvélemény tehát nem az adott esetre konkretizálva, hanem csupán az általánosságban tett megállapításokat. Az orvosszakértői vélemény alapján minden esetben a jogi következtetések levonása a bíróság feladata, melynek jelen esetben eleget is tett az elsőfokú bíróság és helyesen állapította meg, hogy a vádlott a 2. sz. sértett sérelmére elkövetett cselekménye súlyos testi sértés büntetnének megállapítására alkalmas.

Az 1.sz. sértett sérelmére elkövetett cselekményt illetően is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, a sértett orvosszakértői véleménnyel igazoltan 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el. Általánosságban igaz, hogy az arcra mért ütések következtében súlyosabb sérülések is keletkezhetnek, azonban a súlyosabb eredmény bekövetkezésének lehetőségét minden esetben egyediesítve kell vizsgálni. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság az eset körülményeiből helyesen vonta le azon következtetését, hogy a sértett a bántalmazás következtében 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-a alapján helyesen vizsgálta, hogy az elkövetéskor hatályban volt avagy az elbírálás idején hatályban lévő büntető anyagi jogszabály alkalmazása eredményez kedvezőbb elbírálást.

Helyesen állapította meg, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések változására figyelemmel vádlott esetében a jelenlegi Btk. rendelkezési jelentenek kedvezőbb elbírálást. Ezt annyiban egészíti ki az ítéletábla, hogy a köznyugalom elleni bűncselekmények körében a felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette az elkövetéskor hatályos 1978.évi IV. törvény 270. § (3) bekezdés d.)pontja szerint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg a jelenleg hatályos Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés d.) pontja esetében 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből látható, hogy a törvényalkotó az új Btk-ban a minősített garázdaság büntetése büntetési tételének alsó és felső határát jelentősen enyhítette, ez pedig egyértelműen vádlott esetében azt jelenti, hogy az új törvény kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket a vádlottat érintően helyesen sorolta fel, azt pusztán annyival egészíti ki a Legfelsőbb Bíróság 56/2007. Büntető Kollégiumi véleménye alapján, hogy további súlyosító körülmény, hogy a cselekmények egy részét ittas állapotban követte el, továbbá súlyosít a kettőnél több halmazat. További enyhítő körülményként értékelte az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt hosszabb időtartamot is.

Az így korrigált bűnösségi körülmények, valamint az elkövetett cselekmények tárgyi súlya és a vádlott személyének társadalomra veszélyessége alapján az ítéletábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama megfelelő, annak sem lényeges súlyosítására, sem enyhítésre nincs alap.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéletábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalától a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a Fővárosi Ítéletábla a Btk. 92. § (1) bekezdésben foglaltak alapján a kiszabott szabadságvesztésekbe beszámította, a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés pedig a Be. 381. § (2) bekezdésén alapul.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2016. év június hó 7. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 6.B.143/2014/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla
1.Bf.200/2015/15. számú ítélet folytán 2016. év június hó 7. napján jogerőre emelkedett és
végrehajtható.

Budapest, 2016. év június hó 7. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő